LCS dla permutacji

Dla dwóch ciągów x i y, definiujemy LCS(x,y) jako długość ich najdłuższego wspólnego podciągu.

Dane są 4 liczby całkowite n,a,b,c. Rozstrzygnij, czy istnieją 3 ciągi p,q,r, każdy będący permutacją ciągu $(1,2,\ldots,n)$ takie, że:

- LCS(p,q) = a
- LCS(p,r) = b
- LCS(q,r) = c

Jeżeli takie ciągi istnieją, znajdź dowolną taką trójkę ciągów.

Permutacja ciągu $(1,2,\ldots,n)$ to ciąg, który zawiera tylko liczby $1,2,\ldots,n$, każdą dokładnie jeden raz. Na przykład: (2,4,3,5,1) jest permutacją liczb od 1 do 5, zaś (1,2,1,3,5) oraz (1,2,3,4,6) nie są.

Ciąg c jest podciągiem ciągu d, jeśli c da się otrzymać z d przez usunięcie niektórych (być może zera, być może wszystkich) elementów. Dla przykładu, (1,3,5) jest podciągiem (1,2,3,4,5), podczas gdy (3,1) nie jest.

Najdłuższy wspólny podciąg ciągów x i y to najdłuższy ciąg z, który jest podciągiem zarówno x jak i y. Na przykład najdłuższym wspólnym podciągiem ciągów x=(1,3,2,4,5) i y=(5,2,3,4,1) jest z=(2,4), jako że występuje jako podciąg w obu ciągach, i jest spośród takich najdłuższy. LCS(x,y) to długość takiego najdłuższego podciągu, czyli w powyższym przykładzie 2.

Wejście

Pierwszy wiersz wejścia zawiera pojedynczą liczbę t ($1 \le t \le 10^5$) - liczbę przypadków testowych. Potem następują opisy kolejnych przypadków testowych.

Pierwszy wiersz każdego z nich zawiera 5 liczb całkowitych n,a,b,c,output ($1 \le a \le b \le c \le n \le 2 \cdot 10^5$, $0 \le output \le 1$).

Jeżeli output=0, wyznacz tylko, czy takie ciągi istnieją. Jeżeli output=1, musisz też wypisać przykład takich ciągów.

Gwarantowane jest, że suma liczb n we wszystkich przypadkach testowych nie przekracza $2\cdot 10^5$.

Wyjście

Dla każdego przypadku testowego wypisz w pierszym wierszu "YES", jeśli zadane permutacje p,q,r istnieją, a "NO" w przeciwnym razie. Jeżeli output=1 i permutacje istnieją, wypisz dodatkowo trzy wiersze:

W pierwszym wierszu wypisz n liczb p_1, p_2, \ldots, p_n - elementy permutacji p.

W drugim wierszu wypisz n liczb q_1, q_2, \ldots, q_n - elementy permutacji q.

W trzecim wierszu wypisz n liczb r_1, r_2, \ldots, r_n - elementy permutacji r.

Jeśli istnieje wiele rozwiązań, wypisz dowolne z nich.

Możesz dowolnie wypisywać wielkie/małe litery (na przykład napisy "YES", "Yes", "yes", "yEs", "yEs" będą traktowane tak samo).

Przykład

Wejście:

```
      8

      1 1 1 1 1

      4 2 3 4 1

      6 4 5 5 1

      7 1 2 3 1

      1 1 1 0

      4 2 3 4 0

      6 4 5 5 0

      7 1 2 3 0
```

Wyjście:

```
YES

1

1

1

NO

YES

1 3 5 2 6 4

3 1 5 2 4 6

1 3 5 2 4 6

NO

YES

NO

YES

NO
```

Wyjaśnienie

W pierwszym przypadku testowym, LCS((1),(1)) to 1.

W drugim przypadku testowym można dowieść, że nie istnieją szukane permutacje.

W trzecim przypadku, jednym z przykładów jest p=(1,3,5,2,6,4), q=(3,1,5,2,4,6), r=(1,3,5,2,4,6). Łatwo widać, że:

- LCS(p,q)=4 (jednym z możliwych najdłuższych wspólnych podciągów jest (1,5,2,6))
- LCS(p,r) = 5 (jednym z możliwych najdłuższych wspólnych podciągów jest (1,3,5,2,4))
- LCS(q,r)=5 (jednym z możliwych najdłuższych wspólnych podciągów jest (3,5,2,4,6))

W czwartym przypadku testowym znowu można dowieść, że nie istnieją szukane permutacje.

Punktacja

```
1. (3 punkty): a=b=1, c=n, output=1
2. (8 punktów): n \leq 6, output=1
3. (10 punktów): c=n, output=1
4. (17 punktów): a=1, output=1
5. (22 punkty): output=0
6. (40 punktów): output=1
```